

SITUAȚIA ROMÂNIEI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ – II

SITUATION OF ROMANIA IN THE EUROPEAN UNION – II

(Republicare și actualizare. Publicat inițial în Revista de Științe Militare nr.1/2020)

General (r.) prof. univ. dr. Anghel ANDREESCU*
Subcomisar de poliție dr. Valentin DULGHERU**

Rezumat: Această lucrare este continuarea articolului „Situția României în Uniunea Europeană”, apărut în Revista de Științe Militare nr. 1/2020 și conține unele idei și date din cartea lui Ilie Șerbănescu „România, o colonie la periferia Europei”. “Dedic această carte tuturor celor cărora Dumnezeu le-a dat tăria de a lupta, cu mijloacele lor puține, împotriva trădătorilor de neam și țară, vinovați de transformarea României într-o colonie la periferia Europei și a românilor în chiriași pe pământurile strămoșești.¹”

Cuvinte cheie: trădători de neam și de țară, periferia Europei, chiriași în propria țară, obediență, evaziune fiscală, Spațiul Schengen, migrație, jecmânirea țării.

Abstract: “I dedicate this book to all those whom God gave the strength to fight , with few resources, against the country traitors, guilty of transforming Romania in a colony at Europe’s periphery and transforming the Romanians into tenants of ancestral land.”

Keywords: traitors of the nation and the country, outskirts of Europe, tenants in their own country, obedience, tax evasion, Schengen Space, migration, looting the country.

În anul 2016, când a fost scrisă această carte, doar 4 procente din cifra de afaceri globală au mai rămas în mâna statului român, iar economia

---

* Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, anghel.andreescu@gmail.com.

** vali.dulgheru@yahoo.com.

¹ Ilie Șerbănescu, *România, o colonie la periferia Europei*, Editura Roza Vânturilor, București, 2016, p. 3.

privată, devenită copleșitoare, este în mare parte la străini, deținând prin aceasta și componenta de control.²

Resursele naturale, distribuțiile de carburanți, de electricitate și gaze naturale, băncile, asigurările, telecomunicațiile, exporturile, pădurile, pământurile agricole se află în mâini străine. România fiind bogată în resursele cele ai căutate.

Premierii României, oamenii politici, s-au întrecut în desființarea băncilor din România, vânzarea resurselor, distribuția de energie, pădurilor, terenurilor arabile etc., românii fiind singurii din statele comuniste care au săvârșit asemenea grave greșeli care ne costă și acum.

Autorul Ilie Șerbănescu precizează că negocierea admitterii în UE s-a desfășurat sub deviza: “vreți aderarea, dați economia”.³

Societățile străine își măresc conturile cu false consumuri și înregistrează pierderi pentru a-și camufla câștigurile, dar mai ales externalizează înainte de fiscalizare profiturile reale obținute, de obicei 80-90%, la un minim de 40 milioane de euro nefiscalizați.

La aceasta se mai adaugă pretențiile impuse de FMI și Banca Mondială privind liberalizarea prețurilor, privatizarea monopolurilor din unitățile publice sau falsele privatizări către companii de stat, precum: OMV, Enel, Cez, GDF, externalizarea sistemului bancar, dezmembrarea companiilor integrate din toate domeniile (energie, căi ferate etc.).

Astăzi este clar pentru oricine: „*Capitalul străin a practicat un jaf sistematic, cu salarii mici, pierderi programate pentru a nu plăti impozite și capitaluri suplimentare de repatriere în țările de origine, de fapt o exploatare nerușinată, de trecere din proprietatea statului român, tot în proprietatea statelor din care fac parte*”.⁴

În acest mod, capitalul străin a externalizat către statele de origini profituri imense, de peste 100 mil. €/zi, fără fiscalizare ajungând la început 35-40 mld./an, iar în ultimii ani, fiscalizând doar 7%.

---

² Idem, nr. 1, p. 5.

³ Idem, nr. 1, p. 6.

⁴ Ilie Șerbănescu, *op.cit.*, pp 5-9.

De precizat și despre comportamentul execrabil, de tip “sovietic”, al comisarilor de la Bruxelles, care au eliminat orice brumă de nădejde pusă de românii neinformați în UE.⁵

Tot capitalul străin stabilește prețurile de producție la materii prime și materiale, cursul leului etc.⁶

Impozitul pe profit strâns la bugetul de stat român este de numai, 2,7 mld. €/an, iar masa profitului este de 80 mld. €.

Autorul apreciază că această formă a colonianismului nu putea lăsa nepedepsit statul român, mai ales că și-a plătit integral datoriile externe în speranța de a nu mai depinde de marii creditori internaționali.

Ilie Șerbănescu precizează că “negocierea admiterii în UE, s-a desfășurat sub semnul devizei, *vreți aderarea, dați economia*.”⁷

La întrebarea care e cheia jafului din România, răspunsul este simplu: salarii mici, partenerii europeni în frunte cu Germania și Franța nu ne consideră parteneri, ci vasali și se comportă ca niște stăpâni.⁸

Este revoltător comportamentul execrabil, de tip “sovietic”, al comisarilor de la Bruxelles, care au eliminat orice brumă de nădejde pusă de românii neinformați în UE.

De asemenea, tot capitalul străin stabilește prețurile de producție la materii prime și materiale, cursul leului etc.⁹

În fiecare an impozitul total pe profit strâns la bugetul de stat român este de numai, 2,7 mld. €/an, iar masa profitului este de 80 mld. €.

O sumă uriașă de 60 mld. € a dispărut pe calea străinătății?!

Printre marii exportatori din țara noastră există doar trei companii românești, iar toate ajutoarele de stat au ajuns la companiile străine tot timpul.

Ilie Șerbănescu remarca faptul că astăzi capitalul străin este cel mai mare evazionist fiscal din România.”

Ceea ce e mai grav este faptul că datoria României în 2016 era de aproximativ 90 mld. €. Dar nu s-a împrumutat populația, ci statul, 30 mld. €

---

⁵ Idem, p. 1, p. 53

⁶ Idem, p. 1, p. 57

⁷ Idem, p. 1, p. 28

⁸ Idem, p. 1, p. 52

⁹ Idem, p. 1, p. 57

au fost subsidiarele din România ale unor firme străine, deci trecute în contul țării noastre ca datorie externă.

În aceste condiții cu ce s-au ales românii, în timp ce „resursele au ajuns la străini:

- petrolul și jumătate din gaze la austrieci;
- distribuția de energie la nemți și cehi;
- electricitatea la: austrieci, kazahi și ruși, plus carburanți;
- băncile la: austrieci, greci, francezi;
- industriile la: nemți, britanici;
- pădurile la: austrieci, maghiari și nemți;
- pământul (agricol) la: italieni, maghiari, danezi (40-60%)”.¹⁰

Românii au primit: libertatea de expresie, de circulație și atât; în schimb România a ajuns doar o anexă de consum pentru statele membre, enumerate mai sus, capitalul străin a lichidat economia țării noastre de mai mulți ani. Din nefericire, România a ieșit năpăstuită din mandatul de comisar european în agricultură, ocupat de un român, cu cele mai mici subvenții agricole din UE (pentru agricultorii români doar ¼ din cuantumul acordat celor din UE).

În fond, UE a cerut gratis economia României și i s-a dat.

Capitalul străin a redus România la statutul de colonie prin folosirea a doar 26-27% din forța de muncă ocupată pe plan intern.

Comaniile străine și serviciile publice s-au dovedit mai abile în administrație decât statul român, evident pentru buzunarele lor, iar clienții români doar au plătit mai mult pentru servicii mai proaste decât înainte, fără investiții de întreținere în România, oricum nici măcar la nivelul fostului proprietar, statul român.¹¹

Uniunea Europeană a exploatat murdar năzuința a mii de oameni chiar înainte de a intra România în UE.

S-a ajuns în situații foarte grave, românii să plătească gazele proprii ca și cum le-ar importa din Rusia și nu din România. Jefuirea gazelor

---

¹⁰ Anghel Andreescu, Valentin Dulgheru, „Situația României în Uniunea Europeană”, Revista de Științe Militare, nr. 1/2020, p. 27.

¹¹ Anghel Andreescu, Valentin Dulgheru, *op. cit.*, p.28.

naturale și al petrolului din Marea Neagră continuă de către firmele străine, iar România prin oamenii politici nu reacționează în nici un fel.¹²

Poporul român are dreptul de a cumpăra la prețul pieței 50% din cantitatea de gaze din Marea Neagră și să suporte toate investițiile în prima etapă de firmele străine.¹³

S-au încălcat toate legile posibile cum ar fi: acces la toate utilitățile private fără niciun acord, cu foarte multe derogări de la legile românești, mai rău decât atât, nu se pot angaja decât 25% cetățeni români pe domeniul respectiv.¹⁴

Cert este că asemenea prevederi legale nu se aplică nici măcar în lumea a treia, iar referitor la contracte, România nu are nici un drept de control asupra cantității de petrol și gaze naturale, iar firmele ne vând nouă la prețul de bursă și nimic mai mult, deși sunt gazele noastre.

De fapt răspunderea o poartă cei care au condus România, după anii '90 adică în perioada 1990-2021.

Liberalizarea a devenit o farsă grosolană, iar noii proprietari nu investesc mai nimic în aceste domenii, doar jefuiesc cât de mult pot.

În raport cu demnitarii români, conducătorii Ungariei nu permit vânzarea de pământ, chiar mai mult statul maghiar cumpără pământurile (terenuri) de la etnicii maghiari din Ardeal.

Statul Bulgar a amânat în continuare scadența vânzărilor de pământ cu mai mulți ani.

Ne întrebăm cum este oare posibil ca cei care au condus și conduc România să nu adopte una din soluțiile de mai sus?

Încă din anul 2014 și mai ales, din estimările neoficiale rezultă că achizițiile de către străini în Ardeal, pe lângă lege au depășit peste 60%.

Iată de ce se apreciază că România a devenit o anexă de consum de la periferia est-europeană, un fel de colonie, mai rău decât în "Planul Valev al URSS", care din fericire, autoritățile din acele vremuri, deși comuniste, s-au opus și au plătit cu viața lor refuzul.

---

¹² *Ibidem*, p.28.

¹³ *Idem*.

¹⁴ *Idem*.

Din acest punct de vedere, Victor Orban, premierul Ungariei și-a demonstrat calitățile de lider, afirmând că țara sa nu va fi niciodată o colonie precum România.

În continuare vom încerca o trecere în revistă, pentru a aprecia unde am fost și unde am ajuns. În anul 1989, industria României dispunea de un capital cu o valoare de 226 mld. €, în prezent scăzut la 90 mld. €.

„În anul 1989 industria României producea un PIB de 62 mld. €, iar în prezent doar 44 mld. €. În același an, industria națională asigură 90% din necesarul de produse ale României, iar o bună parte din producția industrială era exportată în foarte multe state ale lumii.

În 1989 agricultura României dispunea de un capital de 50 mld. € la valoarea din 2014, iar astăzi se reduce la 10 mld de €.

România ajunsese să aibă o industrie competitivă deasupra multor state din Europa, astfel economia României se situa în 1980 pe locul 23 în lume, acum pe 46”.¹⁵

De asemenea, în ultimii 30 de ani România a fost jefuită de 3,3 ori mai mult decât a fost jefuită de imperiile otoman, țarist și habsburg în 530 de ani de istorie, cumulând pierderi de 1.263 t aur, la care se adaugă încă 12.564 t aur din perioada 1877-1945, o avuție de 484 mld. €.

„Conform statisticilor oficiale, capitalul fix al României în 1989 era de 484 mld. €, adică avuția statului român de care a fost deposedat, în principal de străini, ajutați de cei care au condus atâtea ani România”.¹⁶

În perioada anilor 1990-2016, PIB-ul României a fost egal cu suma de 3200 mld. €, din care 1.100 mld. € sub formă de salarii, pensii etc. și restul de 2.100 mld. € au ajuns la corporațiile străine.

Din datele Institutului National de Statistică al României a rezultat că 88% din capitalul utilizat în România este controlat de străini, restul de numai 12% de autohtoni.

Acesta este, din nefericire, rezultatul înstrăinării capitalului românesc, cu repercusiuni de mare amploare în viitorul țării noastre.

La acestea se adaugă “eroarea strategică” a celor care au condus România în 1990, când au respins varianta *Cojocaru* și au adoptat varianta

---

¹⁵ Idem.

¹⁶ Idem.

Brucan, Legea 15/1990 prin care a fost deposedat poporul român de capitalul acumulat până în anul 1989, trecut în proprietatea privată și falimentată.

„Implementarea Convenției Schengen are drept scop eliminarea controalelor la frontierele interne pentru toate persoanele incluzând măsuri de întărire a controalelor la frontierele externe. Acestea implică o politică de vize comune, cooperare judiciară și polițienească plus un schimb permanent de informații.”¹⁷

Procesul de evaluare Schengen a celor două state: România și Bulgaria a început în anul 2008, pe trei domenii: cooperare polițienească, vize și protecția datelor.

S-au parcurs mai multe etape, cu verificările de rigoare, iar în 2011, Consiliul de Justiție și Afaceri Interne a votat în unanimitate decizia.

Parlamentul UE a aprobat admiterea a celor două state, dar Olanda și Finlanda s-au opus, prin prisma așa-zisului pericol al migrației din Turcia, Bulgaria și România, de fapt pericolul venea dinspre Africa și Orient.

În cele din urmă, în 2013 s-a opus din nou Olanda, deși Mark Gray, purtătorul de cuvânt al Comisiei Europene a declarat că “cele două țări au îndeplinit condițiile stabilite.”

Ministrul slovac de externe și directorul Diviziei de Analize și Studii Strategice din Polonia au reconfirmat aderarea României.

Spațiul Schengen a rămas doar cu numele pentru că la frontierele interne s-au reluat controalele în urma actelor teroriste grave din majoritatea statelor Europei, dar nu și în cele două state, Bulgaria și mai ales în România.

Au apărut garduri de sârmă ghimpată (de exemplu în Ungaria), controale amănunțite, atacuri teroriste, adevărate invazii ale migranților în special în Europa de Vest și Centrală, cu peste 2 milioane de migranți/an.

Două instituții ale UE, Frontex și Europol, au apreciat măsurile luate de România de mai multe ori.

S-a ajuns așa departe încât nici în anii 2017, 2018 structurile UE au amânat din nou luarea deciziei pentru cele două state.

---

¹⁷ Anghel Andreescu, Gabriel Ola, *Spațiul Schengen, mit sau realitate*, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2018, p. 67

În consecință: mai este de actualitate Spațiul Schengen atât de mult penetrat de migranți și teroriști, dar mai puțin prin România?

Cum se poate explica că România nu este în Spațiul Schengen însă stăpânește îndeajuns de bine migrația cât și acțiunile teroriste care au devastat Europa în ultimii ani?

Să nu uităm nici faptul că frontierele României se situează pe locul doi după Finlanda și frontierele sale sunt destul de bine apărate mai ales față de cei care se ocupă de traficul de persoane în UE.

Desființarea controalelor la frontierele interne ale UE, analiza atentatelor teroriste comise în ultimii ani în Franța, Belgia, Marea Britanie, Danemarca etc., cât și tulburarea gravă a ordinii publice în toată Europa, reclamă aplicarea fermă a legilor, până nu va fi prea târziu.

Evenimentele din primele două decenii ne arată că secolul XXI va fi secolul migrației, determinat fiind de numărul mare al migranților și al formelor de migrație sau cel al haosului, violenței și dezordinii.

Indubitabil timpul va dovedi ce greșală enormă au săvârșit politicienii Europei, mai ales ai Germaniei care s-au opus continuu aderării României și Bulgariei, mai ales prin intermediul altor state precum Olanda, caracterizată a fi de serviciu pe acest domeniu atât de important pentru securitatea cetățenilor UE.

Numărul euroscepticilor a crescut simțitor după invazia musulmană din anul 2015. Fostul premier al Marii Britanii – David Cameron – a declarat atunci că dacă Marea Britanie va rămâne în UE, după referendumul din 2016, aceasta nu va fi niciodată parte a Statelor Unite ale Europei și nu va adopta moneda euro.

Astăzi, ca urmare a greșelilor Franței și Germaniei, Marea Britanie a părăsit UE și în curând vor urma și alte state care nu vor mai suporta să fie conduse prin dictate emise de cele două state: Germania și Franța.

Părăsirea Uniunii Europene de către Marea Britanie constituie o lovitură puternică pentru UE care a accentuat și accelerat alte tendințe eurosceptice ale unor state membre precum Polonia, Ungaria și Italia.

Slăbirea coeziunii statelor membre în UE are unele cauze dintre care amintim: existența unor structuri nedemocratice care iau decizii ne transparente; dictarea unor decizii de către Franța și Germania; nerezolvarea crizei economico-financiare apărute în anul 2008 și care a

continuat până în 2012; impunerea de către cele două state a unei Europe cu două viteze care a accentuat falia din Europa Occidentală și celelalte state ale Uniunii; adoptarea de către Franța, Germania, Italia și alte state occidentale, a unor relații politice, economice și financiare cu Federația Rusă; abordarea problemei energiei din perspectivă pur națională conform principiului „fiecare pentru el” în relația cu Rusia.

BIBLIOGRAFIE

- ANDREESCU A., DULGHERU V., „Situația României în Uniunea Europeană”, *Revista de Științe Militare*, nr. 1/2020;
- ANDREESCU A., *Efectul migrației asupra securității României și a Europei*, Editura Rao, București, 2016;
- ANDREESCU A., OLA G., *Spațiul Schengen, mit sau realitate*, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2018;
- ȘERBĂNESCU I., *România o colonie la periferia Europei*, Editura Roza Vânturior, București, 2016;
- HG nr. 656/2011 privind structura organizatorică privind Departamentul Schengen, Afaceri Europene și Relații Internaționale.

